

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

П О С Т А Н О В А
від 2 березня 1993 р. N 155
Київ

(Постанова втратила чинність на підставі Постанови КМ
N 451 ([451-2001-п](#)) від 06.05.2001)

Про обов'язкове особисте страхування
від нещасних випадків на транспорті

(Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
N 194 ([194-94-п](#)) від 30.03.94)

(Постанова в редакції Постанови КМ
N 469 ([469-95-п](#)) від 28.06.95)

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Обов'язковому особистому страхуванню від нещасних випадків на транспорті підлягають пасажирів повітряного, залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного і електротранспорту (тролейбусів), а також водії, машиністи, провідники поїздів (у тому числі приміських та метрополітену), члени команди літаків та суден, працівники бригад медичної допомоги.

2. Затвердити Положення про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті, що додається.

Прем'єр-міністр України

Л.КУЧМА

Міністр
Кабінету Міністрів України

А.ЛОБОВ

Інд.18

ЗАТВЕРДЖЕНЕ
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 червня 1995 р. N 469

ПОЛОЖЕННЯ
про обов'язкове особисте страхування від нещасних
випадків на транспорті

1. Цим Положенням визначається порядок обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків під час поїздки (польоту) або перебування на вокзалі, в порту, на станції, пристані (далі - страхування):

пасажирів повітряного, залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного і електротранспорту (тролейбусів);

водіїв усіх підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та видів діяльності, машиністів, провідників поїздів (у тому числі приміських та метрополітену), членів команди літаків та суден, працівників бригад медичної допомоги (далі - водії).

2. Страхування не поширюється на пасажирів:

залізничного, морського і внутрішнього водного транспорту на прогулянкових та екскурсійних лініях;

внутрішнього водного транспорту внутрішньоміського сполучення і переправ;

автомобільного і електротранспорту на міських маршрутах.

3. Застрахованими вважаються:

пасажири з моменту оголошення посадки в повітряне, морське або річкове судно, в поїзд, автобус або інший транспортний засіб до моменту завершення поїздки;

водії тільки на час керування транспортним засобом.

4. Страховими випадками є:

а) загибель або смерть застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті;

б) одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні потерпілому інвалідності;

в) тимчасова втрата працездатності внаслідок нещасного випадку на транспорті.

Страховими випадками не є і страхова сума не виплачується, якщо неправомірні дії застрахованої особи призвели до страхового випадку, та в інших випадках, передбачених чинним законодавством.

5. Розмір страхової суми становить:

на повітряному транспорті - 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

на залізничному, морському, внутрішньому водному, автомобільному і електротранспорті - 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

6. Проведення страхування здійснюється страховиком, який одержав ліцензію в Укрстрахнагляді.

7. Страхові платежі сплачуються страховальниками.

Страховальниками є юридичні особи або дієздатні громадяни - суб'єкти підприємницької діяльності, які володіють транспортними засобами чи експлуатують їх і уклали із страховиком договори страхування.

Страховий платіж по страхуванню водіїв на автомобільному, повітряному та електротранспорті визначається у розмірі двох відсотків страхової суми, а на залізничному, внутрішньому водному та морському - одного відсотка страхової суми за кожного застрахованого.

Страховий платіж по страхуванню пасажирів на лініях повітряного транспорту визначається у розмірі 0,04 відсотка, залізничного, морського, внутрішнього водного, автомобільного та електротранспорту міжміських та міжнародних маршрутів - 0,02 відсотка, а на маршрутах приміського сполучення - 0,01 відсотка страхової суми за кожного пасажира.

Загальна сума страхових платежів визначається відповідно до обсягів перевезень пасажирів у порядку та на умовах, передбачених у договорі страхування.

8. Страховики виплачують страхові суми:

а) у разі загибелі або смерті застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті його спадкоємцям у розмірі 100 відсотків страхової суми;

б) у разі одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні потерпілому інвалідності:

I групи - 100 відсотків страхової суми;

II групи - 75 відсотків страхової суми;

III групи - 50 відсотків страхової суми;

в) у разі тимчасової втрати працездатності за кожен день - 0,5 відсотка страхової суми.

9. Страховальник про кожний нещасний випадок, що стався із застрахованим на транспорті, повинен:

скласти акт про нещасний випадок (форма Н-1)*;

* Передбачений Положенням про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1993 р. N 623 ([623-93-п](#)).

видати довідку потерпілому із зазначенням відомостей про страховика (найменування, адреса, телефон, банківські реквізити), номери і дати укладення договору страхування;

сповістити страховика протягом трьох днів про страховий випадок.

10. Виплата страхової суми застрахованому здійснюється страховиком на підставі заяви застрахованого (його спадкоємця) про виплату, акта про нещасний випадок, медичної довідки про термін тимчасової непрацездатності або довідки спеціалізованих установ про встановлення інвалідності, у разі загибелі чи смерті застрахованого внаслідок страхового випадку – копії свідоцтва про смерть та документа про правонаступництво для спадкоємців.

Страхова сума виплачується не пізніше як через 10 діб з дня одержання необхідних документів через касу страховика або перераховується на розрахунковий рахунок, вказаний застрахованим у заяві, відповідно до рівня неоподаткованого мінімуму доходів громадян на день виплати.

Страхова сума виплачується незалежно від виплат по державному соціальному страхуванню, соціальному забезпеченню та в порядку відшкодування збитків.

11. Спори між страховиком, страхувальником і застрахованим (його спадкоємцями) щодо виплати страхової суми вирішуються в установленому законодавством порядку.

12. Міністерство транспорту, підприємства, установи та організації, діяльність яких пов'язана з експлуатацією транспортних засобів на повітряному, залізничному, морському, внутрішньому водному, автомобільному і електротранспорті, постійно інформують пасажирів про порядок, умови здійснення обов'язкового особистого страхування на транспорті, одержання страхової суми в разі нещасного випадку.

Про обов'язкове особисте страхування від нещасних випадків на транспорті
Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.1993 № 155
Втрата чинності від **14.08.1996**, підстава — [959-96-п](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/155-93-%D0%BF>

Законодавство України
станом на 11.11.2023
втратив чинність

155-93-р